

Sygn. akt: I C 366/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Gorlicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Joanna Zaryczny
Protokolant:	st.sekr.sąd. Piotr Kamiński

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2016 roku w Gorlicach

sprawy z powództwa J. G.

przeciwko H. P.

o ochronę posiadania

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda J. G. na rzecz pozwanej H. P. kwotę 173,00zł (sto siedemdziesiąt trzy złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Joanna Zaryczny

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

Gorlice, dnia 28.06.2016r.

SSR Joanna Zaryczny

UZASADNIENIE

do wyroku Sądu Rejonowego w Gorlicach

z dnia 28 czerwca 2016 roku

do sygn. akt I C 366/14

o ochronę naruszonego posiadania

Powód J. G. wystąpił z pozwem nadanym dnia 08.12.2014r. skierowanym przeciwko H. P., domagając się nakazania pozwanej, aby przywróciła mu jako właścicielowi działki nr (...) w R. utracone posiadanie służebności gruntowej,

polegającej na wykonywaniu przechodu, przejazdu i przegonu pasem gruntu o szerokości 3m przez działkę o nr (...) położoną w R. Gmina B., położonym na przebiegu szlaku oznaczonego na kopii mapy ewidencyjnej przez geodetę J. S. punktami A – B – C poprzez nakazanie usunięcia przeszkód ze żwiru oraz zasypianie wykonanych przekopów; zakazanie pozwanej dokonywania na przyszłość jakichkolwiek czynności uniemożliwiających bądź utrudniających powodowi posiadanie tak opisanej służebności na dz. nr (...) i (...) w R.; zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając zgłoszony pozew powód podał, że jest właścicielem dz. nr (...) w R., która stanowi jego siedlisko. Działka nie ma wyodrębnionego i ustanowionego dostępu do drogi publicznej, zaś do czasu naruszenia powód od lat 70-tych XX w. wykonywał przejazdy i przechód pasem gruntu o szerokości 3m przez dz. nr (...) i (...) stanowiące własność pozwanej oraz nr (...) własności F. W.. Wynikało to z tego, że poprzednicy prawni stron byli spokrewnieni, a gospodarstwa stron zostały wyodrębnione ze wspólnego niegdyś majątku. Szlak drożny był przez powoda na bieżąco utwardzany kamieniami i żwirem. Powód nie dysponuje innym dostępem do drogi publicznej. W lipcu 2012r. powód zwrócił się do pozwanej o uregulowanie stanu prawnego służebności gruntowej, lecz pozwana nie zajęła stanowiska. W październiku 2014r. pozwana uniemożliwiła powodowi korzystanie z uczęszczanego szlaku drożnego, ponieważ wykopała rów w poprzek szlaku na dz. nr (...) i usypała kopczyk żwirowy. Powód bezskutecznie wzywał pozwaną do umożliwienia mu korzystania ze szlaku drożnego uczęszczanego przez niego przez ponad 30 lat. (k.1)

Pozwana H. P. wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania. W ocenie pozwanej powód nie wykazał posiadania ani samowolnego jego naruszenia, powodowi nie przysługuje zatem roszczenie o ochronę naruszonego posiadania. Przyznała, że faktycznie na dz. nr (...) biegnie szlak drogowy, który dochodzi do dz. powoda, ale został on urządzony przez pozwaną, ponieważ dojeżdża nim do własnego siedliska oraz gruntów rolnych. Natomiast powód ma jeszcze inny dostęp do swojej działki, mianowicie po dz. nr (...), istniejącym w terenie szlakiem drogowym, tak samo po dz. nr (...). Pozwana zaprzeczyła, by przekopowała szlak drożny na działce (...), wykonała jedynie bruzdę mającą odprowadzać wodę z terenu położonego wyżej, tak by nie dochodziło do niszczenia spornej drogi. Bruzda jest płytka i wąska i nie stanowi przeszkody do przechodzenia ani przejeżdżania, a nawet wówczas ukształtowanie terenu pozwala na objazd bruzdy z prawej strony. Powód nie jeździł zresztą po utwardzonym szlaku tylko po trawniku obok. K. żwiru została usypana dla wyrównania nawierzchni, nie mogła utrudniać przejazdu i została zniwelowana. (k.72)

Podczas rozprawy z dnia 28.06.2016r. pełnomocnik pozwanej wskazał, że przed tut. Sądem zapadł prawomocny wyrok w sprawie do sygn. akt I C (...) o ochronę własności z powództwa H. P., w związku z tym wniósł o pominięcie dalszego postępowania dowodowego oraz oddalenie powództwa. (k.104)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód jest właścicielem dz. ewid. nr(...) położonej w R.. Pozwana jest właścicielką dz. ewid. nr (...) i (...) Właścicielem dz. nr (...) jest F. W.. Powód, żeby dostać się z działki nr (...) stanowiącej drogę do swojej dz. nr(...), musi przejść lub przejechać przez dz. nr (...) pozwanej, (...) F. W. oraz (...) pozwanej.

(dowód: AWZ nr (...) z dnia 22.04.1974r. – k.7, wykaz zmian gruntowych dot. dz. nr(...) – k.8, wypis z rejestru gruntów – k.9-10, 13, wydruk KW nr (...) – k.11-12, kopia mapy ewidencji gruntów – k.14, 15/2-15, 16-17)

Od drogi na działce nr (...) w kierunku północnym biegnie widoczny urządzony szlak drogowy zachodnim skrajem dz. nr (...) po zachodniej stronie zabudowań na tej działce, zachodnią ścianą dz. nr (...), zachodnim skrajem dz. nr (...) do dz. nr (...), na której są zabudowania powoda.

(dowód: zdjęcie z geoportalu – k.45)

Powód korzystał z powyższego szlaku drożnego do swojej dz. nr (...)

Na odcinku szlaku drożnego położonego na dz. nr (...) pozwana przekopała bruzdę oraz usypała kupkę żwiru, który został rozsypany po nawierzchni szlaku.

(okoliczność bezsporna)

Prawomocnym wyrokiem z dnia 26.04.2016r. tut. Sąd Rejonowy w sprawie o sygn. I C (...) z powództwa H. P. przeciwko J. G. o ochronę własności nakazał pozwanemu J. G., aby zaprzestał naruszania przysługującego powódce H. P. prawa własności nieruchomości stanowiącej działki ewidencyjne nr (...) położone w R. objęte KW (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Gorlicach, w szczególności poprzez zakazanie pozwanemu J. G. wykonywania na tych działkach jakichkolwiek aktów posiadania, w tym przejeżdżania i przechodzenia.

(dowód: w aktach tut. Sądu sygn. I C (...): wyrok z dnia 26.04.2016r. z uzasadnieniem)

Powyższe Sąd ustalił na podstawie powołanych dokumentów. Biorąc pod uwagę bezsporne okoliczności dotyczące istnienia szlaku drożnego do działki powoda przez działki pozwanej, korzystania z tego szlaku przez powoda, przyznanie przez pozwaną, że wykonała bruzdę przez szlak drożny oraz usypanie kupki żwiru, a nade wszystko prawomocny wyrok w sprawie o ochronę własności pozwanej do działek, na których miało dojść do naruszenia posiadania powoda – Sąd postanowił oddalić wnioski powoda o przesłuchanie zawnioskowanych świadków. Wobec cofnięcia Sąd postanowił pominąć dowód z zeznań świadka zawnioskowanego przez pozwaną oraz dowód z oględzin. Uznając za wyjaśnione okoliczności istotne dla rozpoznania sprawy - w związku z dopuszczonym dowodem z wyroku w sprawie I C (...) – Sąd pominął też dowód z zeznań stron.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Bezspornym w sprawie było, iż powód korzystał ze szlaku drożnego biegnącego przez działkę pozwanej nr (...), by dostać się do swojej działki nr (...). Nie było także sporne to, że powód nie dysponował prawem do przechodzenia lub przejeżdżania po działkach pozwanej. Pozwana nie zaprzeczyła, że na szlaku drożnym na dz. nr (...) przekopała bruzdę oraz była usypana kupka żwiru.

Z art.342 k.c. wynika zakaz samowolnego naruszania posiadania, chociażby posiadacz był w złej wierze.

Na podstawie art.478 k.p.c. w sprawach o naruszenie posiadania sąd bada jedynie ostatni stan posiadania i fakt jego naruszenia, nie rozpoznając samego prawa ani dobrej wiary pozwanego.

Zakres badania sądu w sprawach o ochronę posiadania jest wąski. Postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie Sąd ograniczył biorąc pod uwagę treść art.344 k.p.c., a w szczególności zd. 2: przeciwko temu, kto samowolnie naruszył posiadanie, jak również przeciwko temu, na czyją korzyść naruszenie nastąpiło, przysługuje posiadaczowi roszczenie o przywrócenie stanu poprzedniego i o zaniechanie naruszeń. Roszczenie to nie jest zależne od dobrej wiary posiadacza ani od zgodności posiadania ze stanem prawnym, chyba że prawomocne orzeczenie sądu lub innego powołanego do rozpoznawania spraw tego rodzaju organu państwowego stwierdziło, że stan posiadania powstały na skutek naruszenia jest zgodny z prawem.

Posiadacz traci ochronę, jaką daje mu przepis art. 344, jeśli prawomocne orzeczenie sądu lub innego powołanego do tego organu państwowego stwierdziło, że stan posiadania, który nastąpił po naruszeniu, jest zgodny ze stanem prawnym. Orzeczenie takie zapaść musi w okresie po naruszeniu posiadania i przed zakończeniem procesu posesoryjnego. Zacytowany przepis pozwala na podniesienie przez pozwanego zarzutu prawa, jeżeli prawomocne orzeczenie sądu lub innego organu, powołanego do rozpoznawania spraw tego rodzaju, stwierdza, że stan posiadania powstały na skutek naruszenia jest zgodny z prawem. Jeżeli pozwany przedstawi takie orzeczenie, to powództwo posesoryjne zostanie oddalone, choćby naruszenie posiadania było samowolne (por. uchwała SN z 30 listopada 1972 r., III CZP 79/72, LexisNexis nr 309280, OSNPG 1973, nr 3, poz. 13, uchwała SN z dnia 26 lipca 1968 r., III CZP

52/68, OSNCP 1969, nr 3, poz. 48; uchwałę SN z dnia 30 sierpnia 1968 r., III CZP 70/68, OSNCP 1969, nr 5, poz. 92). Art. 344§1 zd. 2 ma zastosowanie także do naruszenia posiadania nieruchomości ograniczonego do korzystania z niej w zakresie odpowiadającym treści służebności (wyrok SN z 26 sierpnia 1986 r., III CRN 186/86, LexPolonica nr 309282).

Z wyroku, którego przedmiotem jest ochrona petytoryjna wynika, nie tylko brak uprawnienia powoda ze sprawy posesoryjnej do posiadania nieruchomości w zakresie odpowiadającym służebności przejazdu i przechodu, lecz także określone prawo do przedmiotu sporu pozwanego w tej (posesoryjnej) sprawie.

Z sentencji wyroku w sprawie I C (...) wynika jednoznacznie, iż to powód dopuścił się naruszenia prawa własności pozwanej przez m.in. przejazdu i przechodzenie przez jej działki nr (...). Z powyższego wynika, że o ile wykonana przez pozwaną bruzda i usypana kupka żwiru naruszała posiadanie służebności powoda w postaci przechodu i przejazdu przez działki pozwanej, to było to stan zgodny z prawem.

W konsekwencji powodowi nie przysługuje skuteczne roszczenie o ochronę naruszonego posiadania.

Bazując na powyższym przy zastosowaniu art. 344 zd.2 k.c. Sąd powództwo oddalił.

Powództwo zostało oddalone. Strony były reprezentowane przez zawodowych pełnomocników ustanowionych z wyboru. Powód został zwolniony w całości od kosztów sądowych. Na zasadzie art.98 k.p.c. Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 173,00zł tytułem zwrotu kosztów procesu, tj. 156,00zł jako koszt zastępstwa procesowego powiększony o 17,00zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

SSR Joanna Zaryczny

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)

Gorlice, dnia 15.07.2016r.

SSR Joanna Zaryczny